

[Undervisningsministeren.]

med de har mødt disse Forslag. Naar man drøfter Skolespørgsmaal, gaar Debatten let ud til almindelige pædagogiske og skolemæssige Problemer, og det er der i og for sig heller ikke noget at sige til. Som gammel Skolemand har jeg naturligvis stærk Fristelse til at gaa ind paa alle de Problemer og Tanker, der er rejst her i Dag. Jeg vil dog afstaa fra det, dels paa Grund af det sene Tidspunkt, og dels fordi de jo i mange Maader stort set ikke vedrører disse Forslag. Hovedparten af disse Forslag er Forslag, der er stillet i en ganske bestemt Situation, med et ganske bestemt Formaal for Øje, og det afgørende Spørgsmaal maa være, om de løser de Knuder, der i Øjeblikket findes.

Med Hensyn til Lovforslaget om Ændringer af Folkeskoleloven har alle været enige om, at Ændringen til § 16, hvorved man afkorter Timetallet for Førsteklasserne, er noget, man kunde være med til; det er baade pædagogisk forsvarligt og rigtigt. Fra en enkelt Side var den Tanke fremme, at man ikke behøvede at udligne Nedsættelsen ved senere at forøge Timetallet i Grundskoleklasserne. Det er muligt. Jeg vil alligevel være betænkelig ved, som ønsket fra nogle Sider, at gaa med til en Indskrænkning af det pligtige Timetal. Paa et Tidspunkt, da man i vore Nabolande og i England — det er jo rigtigt, selv om det ikke er gennemført i Praksis — gaar til en Udvidelse af Timetallet, vilde det, synes jeg, være betænkeligt som almindelig Forholdsregel herhjemme at begynde paa en Indskrænkning.

Med Hensyn til Ændringen til § 24, der omhandler Forskolelærerinderne, er Betragtningerne meget forskellige. I Almindelighed vil jeg sige, at man kan ikke — og det er der vist heller ingen, der vil — med nogen Styrke hævde, at disse Lærerinder ikke med Dygtighed har løst den Opgave over for de mindre Børn, som de har haft at løse; og har de løst den med Dygtighed og har kunnet bruges i Landsbyskolen, saa er det selvfølgelig en urimelig Ting at hævde, at de ikke kan bruges i Købstadskolen, hvis Situationen maa siges at være saadan, at det er en Vej til at komme ud af Lærermangelen. Det er derfor jeg har kunnet fremsætte Forslaget, som jeg altsaa finder begrundet tilstrækkeligt derved, at ingen efter min Mening vil kunne paastaa, at de ikke kan løse den Opgave i Købstadskolen at undervise Børn indtil 10 Aar; jeg er selvfølgelig helt enig i, at derudover rækker deres Uddannelse ikke, og det vilde være en betydelig Føringelse, hvis man vilde lade dem undervise derudover. Derfor tror

jeg ikke, man skal være alt for bange. Der forberedes for Tiden, hvis jeg husker ret, ca. 40 Forskolelærerinder. De to første Aar skal de ikke føres ind i Købstadskolen, og det er netop for at hindre den Affolkning af Landsbyskolen, som man kunde være bange for vilde finde Sted. Vi haaber, at Tilgangen til Forskolelærerindeseminarierne skal blive noget større med den Mulighed, som dette Forslags Vedtagelse aabner, men selv om det bliver Tilfældet, saa vil det alligevel — det tror jeg vi maa have for Øje — ud fra en Realitetsbetragtning i Forhold til hele vort Købstadskolevæsen og Hovedstadens Skolevæsen ikke blive noget særlig stort Antal, der vil komme ind. Men det er en Vej til at faa en hurtigere Læreruddannelse i den Situation, vi staar i, og det er det, der er Formaalet med Forslaget i Dag. Det var vel næppe kommet frem, hvis denne Situation ikke havde foreligget, fordi det jo, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen gjorde opmærksom paa, er et gammelt og betydeligt Stridsspørgsmaal.

Med Hensyn til Ændringen til § 43 synes jeg ikke, at der kan være Betænkelighed ved i den Situation, vi staar i, at overlade til den enkelte Kommunalbestyrelse at træffe Afgørelse i saa Henseende. Det ligger uhyre forskelligt. Jeg har talt med Folk, der siger: vi har kun haft 15—16 Børn, vi vil da ikke udelukke de 6-aarige fra at komme ind. Nej, selvfølgelig ikke, det har de ogsaa fuld Adgang til ikke at gøre, men de Steder, hvor det kniber haardt, er det fuldkommen rigtigt, at man dog først maa sørge for de Børns Undervisning, der er skolemodne, og derefter, hvis man kan, paa anden Maade sørge for de andre. Jeg synes, at Forslaget, som det er fremsat fra min Side, er fuldt berettiget. Jeg var betænkelig, og Ministeriet var betænkeligt, ved at gaa med til, hvad Udvalgets Flertal foreslog: kategorisk at forbyde Optagelse af Børn, der ikke var $6\frac{3}{4}$ Aar. Det vilde jeg være betænkelig ved, men det andet ser jeg ikke større Betænkelighed ved.

Det var det første Forslag. Det andet gælder Læreruddannelsen, og dér vil jeg gerne sige, hvad jeg vist for øvrigt sagde ved Fremsættelsen, at jeg ikke er særlig begejstret for at splitte vor Læreruddannelse op i forskellige Kategorier. Jeg tror ikke, det er særlig heldigt, men jeg vil indrømme, at som Situationen laa, syntes jeg, det var forsvarligt at gaa med til det, der her foreslaas.

Jeg vil gerne sige bl. a. til det ærede Medlem Hr. Hauberg, at alle de Oplysnin-